

проваждатъ съ прошение до Високата Порта, отъ която послѣ се чека рѣшение за да се ограничи отъ длъжноститѣ си, или да престане отъ Екзархийскій си санъ.

Чл. 79. Определѣнията въ предидущия членъ приспособяватъ се и въ кривдинитѣ или престѣпленията на всѣки архiereй, председателъ на Епархийскій Съвѣтъ. А въ случай несполука на еднодушното старание на съвѣтътъ, става пакъ за това изложение, което се проважда до Екзархътъ и до Министерството на Исповѣданията да се даде край на тази распра.

Чл. 80. (90) Екзархътъ ведно съ Синодътъ и съ Екзархийскій Съвѣтъ, съразмишляватъ и рѣшаватъ единогласно или съ пълно вишегласие върху вситѣ приключоащи се дѣла. Въ случай на равногласие, одолѣва мнѣнието, за което председателътъ далъ гласа си.

Сжщо и всѣкой архiereй ведно съ Епархиалний при него Съвѣтъ, съразмишлява и рѣшава върху всичкитѣ приключоащи се дѣла.

Чл. 81. (91) Изложенията на всѣко засѣдание пишатъ се отъ писарьтъ, и съчиняеми редовно съ показанія и на причинитѣ на даденитѣ мнѣния, прочитатъ се въ начало на слѣдующето засѣдание, а послѣ се преписватъ въ Кондиката и се подписва отъ председателътъ и отъ вситѣ членове, които се участвували въ него. Преписи же на рѣшенията, потвърдени съ подписътъ на писарьтъ и подпечатани съ печатътъ на Съвѣтътъ или Синода, проваждатъ се до надлѣжнийтъ архiereй, или Екзархъ, който е длъженъ да ги извършва безъ никакво извинение, противорѣчие, или отлагание.

Чл. 82. Безъ предварителното дозволение на Св. Синодъ и на Министерството на Исповѣданията, архiereитѣ немогътъ да отхождатъ въ сѣдалището на Екзархията, нито да пребиваватъ въ него малко или много, и то пакъ, когато прѣбиватъ съ дозволение, да не посѣщаватъ високоправителственни лица.

Такожде немогътъ да ходятъ на епархия, не принадлежащатѣмъ, безъ дозволение на Епархийскійтъ Архiereй. Всичко това е тжй запретиено, щото ако нѣкой стори противното, ще да се наказва правилно и църковно.